



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Manuale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitium Spirituale Christianae Pietatis**

**Véron, François**

**Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]**

11. Documenta ijs vtilia, qui sæpè confitentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46577)

peccata; quibus explicatis, subiiciet clausulam generalem, dicens: *De his, & omnibus alijs peccatis meis contra Deum, proximum, & meipsum commissis, dico meam culpam, meam culpam, meam gravissimam culpam. Ideo precor beatam Mariam semper, &c. & te etiam pater, petoque absolutionem, & penitentiam.*

4. Cura in proposito commendationis posita.

Quarta cura in proposito & mediis commendationis, de quibus parte octava diximus, posita est. Quod ad propositum attinet, nihil melius est frequenti renouatione propositi abstinendi à peccatis confessis, & alijs quibuscunque.

## PARS VNDECIMA.

*Documenta quaedam ijs utilia, qui sæpe confiteri solent, ne vel scrupulis, vel alijs molestijs à damone, vel hominibus inferri solitis, à confitendi consuetudine abducantur.*

1. **P** Ræmissâ sufficienti cōtritione certò confidat is qui confitetur, omnia peccata sibi esse remissa; etiam ea, quæ occulta fuerunt, vel memoria exciderunt, meritò Sanguinis Domini nostri IESU Christi.

2. Alia præparatio requiritur pro Confessione vnius anni; alia pro vnius, aut  
alt.



alterius mēsis; alia pro hebdomadaria; alia denique pro biduo, pro qua breuissimum sufficit tempus.

3. Nemini iniecta necessitas & obligatio venialia peccata confitendi, nisi quando dubitatur sint mortalia vel venialia. Quoties ergo quis non se sentit grauatum peccato mortali, si copiā Confessarij non habet, potest securè sacram Communionem accedere.

4. Et si nemo obligetur ad Cōfessionem peccatorum venialium, salutare tamen est illa confiteri; tum quia confitendo noua semper obtrinetur gratia; tum quia homo facilius vitam emendat suam; deinde, quia multa sunt mortalia, quæ videntur venialia: pœna quoque venialibus peccatis debita citiùs deletur. Hæc omnia S. Thomas. Habitus denique confitendi venialia, facit, vt habet Petrus Paludanus, vt ab illis abstineamus.

5. In modo confitendi, numerumq; peccatorum, cæterasq; circumstantias exprimendi, sequi omninò oportet iudicium Confessarij, qui conscientia pœnitētis benè habet perspectā. Quādo verò pœnitens existimaret se opus habere Confessione, Confessarius autem diceret, cum posse communicare, securus accedat, modò conscientiam peccati mortalis non habeat.



lucratur enim & id, quod lucratus esset confitendo, & multò plus, ob illam obedientiam, suiq; victoriam: per fidem quoque, dum cogitat, quicquid dictum est à Confessario, sibi dictum à Deo. Vnde meritò in corde sibi dici audiet: *Fides tua te saluum fecit.*

6. Sicut homini timorem Dei non habenti, nihil facilius est, quàm peccare mortaliter: sic ei, qui mauult mori, quàm mortaliter peccare, admodum difficile est peccare mortaliter. Qui ergo talem animum habet, nò facile existimare debet, se admisisse peccatum mortale.

7. Quando quis conscientiam suam non sentit aliis grauata peccatis, quam venialibus, non tenetur omnia sigillatim confiteri, sed satis est cōfiteri aliqua: de reliquis verò generatim agnoscere se culpabilem: & sic omnia remittuntur, *vt docet Syluester in Summa.*

8. Duo maximè solent turbare homines spirituales. Primò cogitationes, secundo, distractiones. Quod ad primū attinet, sciendum est, cogitationem prauā non esse peccatum, nisi illi consentiamus. Signum autem, quòd ei non consentiamus, est, quando displicet nobis cogitatio, & nolle-mus eā habere, ac quando malumus in animo potius mori, quàm mortaliter peccare.

¶ Vnde



Vnde Thauleri viri sanctissimi ad eum, qui  
eiusmodi cogitationibus prauis vexatur,  
consilium. Obsecro te, sis bono animo: tan-  
tum coneris eas eiicere, & tibi non noce-  
bunt: Ne disputa cum illis; nullo responde  
verbo; nihili facias. Conuertere te ad Domi-  
num Deum toto corde. Quod ad secundū  
spectat, sciendum est, quādo quis nulla in-  
tentione, per loquacitatem, aut alia de cau-  
sa, mali aliquid dicit de alio, non commit-  
tere peccatum mortale, sed vel nullum, vel  
veniale, si inde sequeretur iactura famæ a-  
lienæ magna, modò res non sit publica, vt  
docet Fumus in Armilla.

9. Quamuis, qui vult proficere in spiri-  
tu, sedulò debeat abstinere etiam à pecca-  
tis venialibus; vulgata enim Doctorum  
sententia est, potius permittendum, vt pe-  
reat mundus, quam vnum peccatum ve-  
niale committendum; tamen quando il-  
lud committit, debet de eo dolere, cū pro-  
posito nō amplius committendi, & veniā  
à Deo postulare, atq; ita quiescere.

Sunt autem duo peccatorum veniali-  
um genera: Alia sunt prudenter, scienterq;  
commissa; & hæc diligenter fugienda sunt,  
quia disponunt ad mortale, & magnam  
damnum animæ adferunt. Alia commit-  
tuntur ex fragilitate, ignorantia, & incon-  
sideratione; & hæc permittit Deus, vt nos